



У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кондратюка Олега Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, частини першої статті 57 Кодексу адміністративного судочинства України, статті 45 Кримінального процесуального кодексу України, частини другої статті 16 Господарського процесуального кодексу України, частини другої статті 15 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
19 вересня 2018 року
№ 293-1(I)/2018

Справа № 3-287/2018(3996/18)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича,

розглянула питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кондратюка Олега Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, частини першої статті 57 Кодексу адміністративного судочинства України, статті 45 Кримінального процесуального кодексу України, частини другої статті 16 Господарського процесуального кодексу

України, частини другої статті 15 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Кондратюк О.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), Закон України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII (далі – Закон), а також частину першу статті 57 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України), статтю 45 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України), частину другу статті 16 Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК України), частину другу статті 15 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК України), за якими представництво в судах та надання захисту здійснюється виключно адвокатом.

З конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що автор клопотання звернувся до Верховного Суду як суду першої інстанції з адміністративним позовом, у якому просив визнати Закон, частину першу статті 57 КАС України, статтю 45 КПК України, частину другу статті 16 ГПК України, частину другу статті 15 ЦПК України протиправними, нечинними повністю або в їх окремих частинах. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 23 березня 2018 року відмовив у відкритті провадження, яку автор клопотання оскаржив в апеляційному порядку до Великої Палати Верховного Суду. Велика Палата Верховного Суду постановою від 8 травня 2018 року відмовила йому в

задоволенні апеляційної скарги, а ухвалу Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 23 березня 2018 року залишила без змін.

Кондратюк О.О. стверджує, що Верховна Рада України, прийнявши Закон та частину першу статті 57 КАС України, статтю 45 КПК України, частину другу статті 16 ГПК України, частину другу статті 15 ЦПК України, діяла всупереч правам громадян, визначених у статтях 22, 43, 55, 59 Конституції України, а її положення частини першої статті 131², відповідно до якої для надання професійної правничої допомоги в Україні діє адвокатура, вважає неконституційним.

Суб'єкт права на конституційну скаргу наголошує, що частина перша статті 57 КАС України, стаття 45 КПК України, частина друга статті 16 ГПК України, частина друга статті 15 ЦПК України порушують його конституційні права, свободи та гарантії щодо надання правничої допомоги як спеціаліста та фахівця в галузі права і позбавляють можливості здійснювати представництво та захист у судах.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише

вказати, а й аргументовано довести, як саме закон України (його окремі положення) обмежує чи порушує її гарантоване Конституцією України право і як це право зазнало порушень внаслідок застосування закону.

Розділ II „Права, свободи та обов’язки людини і громадянина“ Конституції України, зокрема і її стаття 59, не містять такого права, свободи чи гарантії, як право на правничу допомогу, що надається спеціалістом чи фахівцем у галузі права. Кондратюк О.О., посилаючись на статті 22, 43, 55, 59 Конституції України, не навів обґрунтування щодо неконституційності Закону та частини першої статті 57 КАС України, статті 45 КПК України, частини другої статті 16 ГПК України, частини другої статті 15 ЦПК України.

Крім того, Верховний Суд Закон, частину першу статті 57 КАС України, статтю 45 КПК України, частину другу статті 16 ГПК України, частину другу статті 15 ЦПК України не застосовував у своїх рішеннях, оскільки порушені перед ним питання щодо їх протиправності та визнання нечинними повністю або в окремих частинах не є компетенцією Верховного Суду, а належать до повноважень Конституційного Суду України.

По суті, у конституційній скарзі Кондратюк О.О. висловлює особисту незгоду щодо представництва в судах та надання захисту виключно адвокатом, які передбачені Законом, частиною першою статті 57 КАС України, статтею 45 КПК України, частиною другою статті 16 ГПК України, частиною другою статті 15 ЦПК України, що не може вважатися обґрунтуванням їх неконституційності.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56

Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кондратюка Олега Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, частини першої статті 57 Кодексу адміністративного судочинства України, статті 45 Кримінального процесуального кодексу України, частини другої статті 16 Господарського процесуального кодексу України, частини другої статті 15 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**